

Какъ защо?

Може ли безъ въздухъ?

- Е, какъ Кольо, хареса ли ти киното?
- Хареса ми. Картината бѣше много интересна, а и Мики Маусъ бѣха много смѣшни, но. . .
- Какво?
- Много задушно бѣше, та на мама главата я заболѣ.
- А тебе?
- И мене, но по-малко. Щомъ излѣзохме на улицата, ми стана леко и приятно. Много публика имаше въ киното. Всички мѣста бѣха заети. Татко, защо, кога има много хора въ стаята става задушно?
- Слушай. Ти знаешъ що е въздухъ?
- Зная, татко. Той не се вижда, но е навредѣ.
- Така. Въздухътъ е навсѣкжде и всѣкога. Вземи сега една книжка и я тури на край масата. Махни следъ това съ кърпичката си.
- Книжката ще хвъркне.
- Защото ти раздвижи въздуха съ кърпичката си, а той — книжката.
- Значи въздухътъ се движи.
- Да. И когато той се движи бързо, става вѣтъръ.
- А отъ що е направенъ въздухътъ, татко?
- Той се състои отъ кислородъ — това пѣкъ е газъ като въздуха, който не се вижда, — отъ азотъ — и то е газъ, — и отъ вжглероденъ газъ. Кислорода е една пета часть отъ въздуха, а четири пети е азотътъ. Вжглеродния газъ въ чистия въздухъ е много малко.
- Чакай, татко, азъ ще повторя: въздухътъ се състои отъ една часть кислородъ и четири части азотъ. Така ли?
- Така. Слушай, слушай сега да ти разкажа нѣщо.